

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
यादवाभ्युदये महाकाव्ये

॥ अष्टमः सर्गः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ अष्टमः सर्गः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

अथ प्रसूनायुधभागधेयान्यारब्धमन्दानिलसौतिकानि ।
मधुप्रसङ्गात्मधुराणि यूनामनुष्णशीतान्यभवन्दिनानि ॥ 8.1 ॥

अनेकरूपैः स्वयमेकरूपः कालात्मकं रूपमकालकाल्यः ।
ऋतुप्रभेदैरनुभूय रेमे रामासखो राममनुप्रयातः ॥ 8.2 ॥

हेमन्तपूर्वः शिशिरान्तिमश्च शरच्च संभूय वसन्तवृत्त्या ।
शनैः शनैः शान्तिमुपेयिवांसः तद्वैभवात्तन्मयतामिवापुः ॥ 8.3 ॥

प्रायेण पञ्चायुधपञ्चवक्त्रः पलाशकोशाकृतिमाददानैः ।
मनस्विनीमानगजेन्द्रभेदात् सशोणितैः पाणिरुहैश्चकाशे ॥ 8.4 ॥

जगन्ति पुण्ड्रेक्षुशरासनेन प्रसूनबाणैरपि जेतुमिच्छोः ।
असूचयन्नात्मभुवः स्वनादैः अव्याहतामाशिषमन्यपुष्टाः ॥ 8.5 ॥

वराङ्गनावक्त्रपदाम्बुजानां स्वाभाविकीं सौरभरागलक्ष्मीम् ।
प्रपित्समानौ प्रसवैस्तदर्हं द्वेधा द्रुमौ दोहदमन्वभूताम् ॥ 8.6 ॥

तीक्ष्णारुणाग्राण्यचिरप्ररोहात् चकाशिरे चम्पककुङ्गलानि ।
दत्तानि कामोत्सवमङ्गलार्थं दीपाङ्कुराणीव वसन्तलक्ष्म्या ॥ 8.7 ॥

मुक्तापगामग्रसमुत्थितात्मा भूयो भजन्पुष्परजोभिषेकम् ।
चचार मन्दं मलयाद्रिवातः चेतोभुवो दृप्त इवौपवाह्यः ॥ 8.8 ॥

पुष्पेषु संयोगवियोगवृत्त्या क्रमाद्भ्रजन्ती नतिमुन्नतिं च ।
वनान्तरे षट्पदपङ्क्तिरासीत् मञ्जुस्वना मन्मथचापमौर्वी ॥ 8.9 ॥

वसन्तकृष्णान्मदनस्य बाणात् आन्दोलयन्नूनमनोकहेषु ।
दिने दिने दक्षिणमातरिश्वा गतागताभ्यां गणयाञ्चकार ॥ 8.10 ॥

आघूर्ण्यमानैरभितो नभस्वान् कान्तैः प्रदीपैरिव कर्णिकारैः ।
वनश्रियो माधवसङ्गमार्हं मङ्गल्यनीराजनमाचचार ॥ 8.11 ॥

प्रसूनहासाधर पल्लवानां किञ्जल्करोमाञ्चजुषामभुङ्क्त ।
मन्दानिलैराहितवेपथूनां कान्तिं वसन्तो वनवल्लरीणाम् ॥ 8.12 ॥

विहारयोग्यामथ वीक्ष्य वन्यां रमापतिं रामसखं विशन्तम् ।
नभश्चरैः साकमनोकहास्तं नाथं प्रसूनोर्मिभिरभ्यषिञ्चन् ॥ 8.13 ॥

पुष्पाकरेण प्रतिपन्नशोभं बृन्दावनं नन्दितगोपबृन्दम् ।
प्रदर्शयन् प्रापित धेनुवत्सं रामानुजो राममिदं बभाषे ॥ 8.14 ॥

मनोभुवो मूर्तमिवावलेपं मान्यं मनस्कारमिव त्वदीयम् ।
चिरं त्वया सेव्यमिहार्य मन्ये चित्रं वनं चैत्ररथाभिनन्द्यम् ॥ 8.15 ॥

अमानुष प्राप्यमरण्यमेतत् प्राप्तस्य ते पादरजःप्रभावात् ।
सत्त्वोपपन्ना न भजन्ति सत्त्वाः शान्ताशयाः शाश्वतिकं विरोधम् ॥ 8.16 ॥

अचिन्त्य भूम्नस्तव सन्निधानात् अन्योन्य जातीयदशां दधानाः ।
सिंहीवशास्तन्यविदो भजन्ते सुभ्रातृतां केसरिदन्तिपोताः ॥ 8.17 ॥

त्वदर्पितस्वादुतृणादिनीनां त्वद्वंशनादामृतपायिनीनाम् ।
मन्ये गवां वत्सगणावृतानां विष्वग्वनं विश्रमयोग्यमेतत् ॥ 8.18 ॥

वसन्तलक्ष्म्या इव वासभूमिं सङ्कल्पयोनेरिव शिल्पशालाम् ।
रतेरिवारामविभूतिमन्यां वन्यामिमां वेद्मि तवोपकार्याम् ॥ 8.19 ॥

वनस्थलीयं मकरन्दवर्षैः अतोयकर्मान्तिकमात्तसेका ।
प्रस्तौति पर्याप्तपरागजाला समीहितं सञ्चरणोत्सवं ते ॥ 8.20 ॥

नभःस्पृशामत्र महीरुहाणां नीडादमी निष्पतिताः सलीलम् ।
प्रयुञ्जते स्वागतमञ्जसा ते प्रायः शुभालापजुषः शकुन्ताः ॥ 8.21 ॥

वातावधूतास्तरवः स्वमूर्ध्ना सन्तान सान्तानिक संपदस्ते ।
प्राज्यैरमी पुष्पफलैश्च नूनं वितन्वते वन्दनमर्हणां च ॥ 8.22 ॥

आस्वाद्य चूताङ्कुरमन्यपुष्टाः प्रायः स्वनैः पञ्चममुद्गिरन्तः ।
आकारयन्तीव वनं गतं त्वां दिव्यानमी दर्शयितुं प्रदेशान् ॥ 8.23 ॥

त्वत्पाद विन्यास विशेष धन्याम् आपादयिष्यन्त इवात्मधात्रीम् ।
एनां स्वशाखाग्रकरप्रयुक्तैः प्रचिन्वते भूमिरुहाः प्रसूनैः ॥ 8.24 ॥

निशामयन्त्यो वनदेवतास्त्वां चकोरसम्मोहन चारुदीप्तिम् ।
प्रीतिं प्रभूतां परिवाह्य गीतैः शीताश्रुणा शेषमिवोद्धमन्ति ॥ 8.25 ॥

रसालरम्भादि भवैरिहैताः फलद्रवैः पिच्छिलपार्श्वभागाः ।
वत्सावगाह्या वनराजिमध्ये पूर्णाः सुधाया इव भान्ति कुल्याः ॥ 8.26 ॥

कह्लारपद्मोत्पलकान्तिभिस्ते कटाक्ष विक्षेपगुणं भजन्त्यः ।
अरण्यभागानभितः प्रवाहैः आप्याययन्त्याप इमाः प्रसन्नाः ॥ 8.27 ॥

त्वद्वक्त्रपद्मप्रतिमासहस्रैः संसृज्यमानेव सपुष्कराऽसौ ।
प्रभावतः ख्यापितपुष्करश्रीः पुण्योदका पुष्करिणी विभाति ॥ 8.28 ॥

सञ्चारजातैः श्रमवारिलेशैः आलक्ष्य मुक्तागुणमण्डनं त्वाम् ।
व्यक्तं नदी वीजयतीयमारात् अम्भोरुहैराश्रित वीचिहस्तैः ॥ 8.29 ॥

सहन्ति वातातपवर्षवातां स्तोयेषु तिष्ठन्ति रविप्रतीक्षाः ।
तपस्यतस्त्वन्मुखकान्तिलोभात् पद्मानिमान् पश्चिमराम मन्ये ॥ 8.30 ॥

तरङ्गिणीभिः परिरभ्य मुक्तः संलापवान् भृङ्गरवैरधीरैः।
आपृच्छते नूनमतः प्रयातं मन्दीभवन् कुन्द समीरणस्त्वाम् ॥ 8.31 ॥

मनःप्रसादं तव दर्शयन्ती प्रालेयसङ्घातनिभैः पयोभिः।
शुद्धा नवेन्दीवरनीलवासाः छायेव ते शैवलिनी विभाति ॥ 8.32 ॥

सह प्रयच्छन्ति तव प्रियाभिः चञ्चूर्यमाणा इव चक्रवाकाः।
आहूय दातार इवातिथेयाः कालोचितां कस्त्वमितीव वाचम् ॥ 8.33 ॥

विधूतवालव्यजनाः स्वपक्षैः चारुस्वनापादित चाटुवादाः।
अभिन्नवर्णाः प्रतियन्त्यमी त्वां राजोपचारैरिव राजहंसाः ॥ 8.34 ॥

दिवापि गोवर्धन निर्झराणां सञ्छादिते व्योम्नि तुषारजालैः।
इहातपश्चान्द्रमसेन धाम्ना विकल्प्यते बोधितपङ्कजोऽपि ॥ 8.35 ॥

अतर्कित प्राप्तमवेक्ष्य कान्त्या मेघङ्करं मेचकमम्बरं ते।
निनाद निष्पादित षड्ङ्गीता नृत्यन्त्यमी सानुषु नीलकण्ठाः ॥ 8.36 ॥

नदीभिरारब्धतरङ्गलास्यं नादैर्युतं निर्झरदुन्दुभीनाम्।
गायद्द्विरेफं गिरिणा त्वदर्थं प्रायेण सङ्गीतमिह प्रयुक्तम् ॥ 8.37 ॥

कलिन्दजाकच्छभुवां सखीभिः प्रच्छायवन्याभिरधित्यकाभिः।
सूते गिरिः सूचित नन्दनोऽसौ स्वर्गौकसां स्वैरविहारवाञ्छाम् ॥ 8.38 ॥

अभ्यागतं वीक्ष्य भवन्तमारात् साला इमे सामिनताग्रशाखाः।
सुधारसस्वादुतमानि भक्त्या स्वयं प्रयच्छन्ति फलानि धन्याः ॥ 8.39 ॥

पात्रीभवन्तस्तव वीक्षणानां पद्मालयावासविकल्पितानाम्।
चराचराः कानि कियन्ति वैते तपांस्यतप्यन्त भवान्तरेषु ॥ 8.40 ॥

विजानतां सत्पुरुष प्रभावं पुंसाममी पुण्यतमीभवन्तः।
प्रायस्त्वदङ्गीकरणात्प्रयास्यन्त्याराध्यतामद्रिवनावकाशाः ॥ 8.41 ॥

संस्कारपूताभिरितीव वाग्भिः सम्मोदयन्नग्रजमादिदेवः।
विजातलीलो विजहार हृष्यन् वन्द्यः सतां वत्सगणानुयायी ॥ 8.42 ॥

स्वयंवृतः स्वैरविहारलक्ष्म्या मुहुर्वितेने विपिने मुकुन्दः।
स्थानान्तर प्राप्ति विभावितानि स्थितेरभिन्नानि गतागतानि ॥ 8.43 ॥

प्रभूतया पुष्पफलप्रसूत्या वदान्यवृत्तीनि वनानि दृष्ट्वा।
सस्मार चिन्तावशवर्तिनीनां व्रजस्थितानां वरवर्णिनीनाम् ॥ 8.44 ॥

प्रायस्तदाह्वानविधौ नियोक्तुं प्रगृह्य वेणुं प्रतिपन्नदूत्यम्।
न्यवेशयत् कुद्गलिते सलीलं बिम्बाधरे सूचितचित्तरागे ॥ 8.45 ॥

सामोपपन्नान् क्रमशः स्वरन्ध्रैः सप्त स्वरान्सप्तभिरुद्धमन्तम्।
प्रचक्रमे वादयितुं वनान्ते वंशं प्रियो वल्लववंशजानाम् ॥ 8.46 ॥

मुकुन्दवक्त्रानिलवाद्यमानो वेणुर्बभौ वेद इव द्वितीयः।
रागावधीनां रहसां यदेकं गीतात्मनां तस्य निदानमासीत् ॥ 8.47 ॥

तद्वंशनादः सुभगोऽनुगच्छन् अग्रे सरन्सौरभमागमानाम्।
अयत्ननिष्पन्न मनः समाधीन् आब्रह्मकानातनुतेव जन्तून् ॥ 8.48 ॥

शृण्वद्भिरुद्धान्तमधुप्रवाहं वंशस्वनं तस्य सुधैकवंशम्।
सयूथ्यतां नूनमवाप्य सर्वैः सत्त्वैः स्थितं सामिनिमीलिताक्षैः ॥ 8.49 ॥

मधुद्रवैरुल्बण सम्मदाश्रूण्यालेख्यनिष्पन्दमृगद्विजानि।
उदग्रकोशोत्पुलकानि कृष्णो वंशीनिनादेन वनान्यकार्षीत् ॥ 8.50 ॥

आस्वाद्य तद्वंशनिनादमाध्वीं आघ्राय तत्सञ्चरसौरभं च।
भुक्तामृतानां भुवि सौरभेय्यः क्षिप्तेतरां क्षीबदशामवापुः ॥ 8.51 ॥

वंशस्वनास्वाद वशीकृतानां व्यक्तोदयानां वनदेवतानाम्।
स कर्बुरः स्निग्धतमैः कटाक्षैः सेन्द्रायुधो मेघ इवाबभासे ॥ 8.52 ॥

आध्मापयामास स शृङ्गमग्र्यं शङ्खं तथाभूतमिवात्मयोगात्।
जगौ च गेयानि बहूनि येषां गान्धर्व वेदोऽपि न पारदृश्वा ॥ 8.53 ॥

त्रिस्थानयुक्तस्वरभूषितं तत् त्रिधा स्थितं ग्रामविशेषयोगात्।
अरञ्जयत्सप्तजगन्त्ययत्नात् गीतं हरेराहत किन्नरौघम् ॥ 8.54 ॥

विलास वाक्यैरिव वेणुनादैः दिव्येन गीतेन च दैत्यहन्तुः।
निवेदितार्थाः सुदृशः स्ववासात् आजग्मुराकर्षण मन्त्रतीक्ष्णैः ॥ 8.55 ॥

अनिष्टशब्दैर्वलयैरपोढाः काञ्च्याप्यवज्ञातपदोपगत्या।
गुणावकृष्टाः प्रियमाप्तुमीषुः कामोपदिष्टेन महापथेन ॥ 8.56 ॥

आदिश्यमानां प्रियवंशनादैः आशां निजाशामिव निर्विघाताम्।
तदास्थितां प्रास्थिषताशु धन्याम् आसन्नसन्ध्याधिकरागभाजः ॥ 8.57 ॥

मधुव्रताधिज्यशरासनेन पुष्पात्मकं सन्दधता पृषत्कम्।
अनुप्लवेन व्रजता बभूवे तासामनङ्गेन तदोद्यतानाम् ॥ 8.58 ॥

आदेशयोगैरथ तत्र गोप्यो निवार्यमाणा अपि दुर्निवाराः।
आनिन्धिरे रागमयैर्महौघैः क्लेशापहं कृष्णसुधापयोधिम् ॥ 8.59 ॥

त्वरासखीनां पुरतः प्रचले तरस्विना निःश्वसितेन तासाम्।
सदागति प्रार्थनया समेतं दूरस्थितं कृष्णमिवोपनेतुम् ॥ 8.60 ॥

प्रायेण वेगात्सुदृशां विभिन्नः प्रकीर्णमुक्ताफलपुष्पजालः।
प्रस्तावयन् कामविहारनाट्यं हारः समालक्ष्यत सूत्रधारः ॥ 8.61 ॥

अवस्थितं क्वापि कदम्बमूले वल्गुस्मितं वादित मञ्जुवेणुम्।
साचीकृताक्षं ददृशुस्तरुण्यः स्वाद्यं सतां स्वस्तिकचारुजङ्घम् ॥ 8.62 ॥

तदङ्गशोभामवलोक्य दिव्यां विस्मेरभावं व्रजतेव दूरात्।
अमोहयद्यौवतमादिधूर्तः सन्तोषदिग्धेन समीक्षणेन ॥ 8.63 ॥

द्रुतागतिव्याकुल भूषणास्ताः किञ्चित् समुच्छ्वासितनीविबन्धाः।
पर्याकुलाक्ष्यः परिवार्य तस्थुः कृष्णं कृपाधीनदृशं कृशाङ्गुः ॥ 8.64 ॥

स वल्लभः संसदि वल्लवीनां बर्हस्रजा दर्शितदानराजिः।
उदग्रशृङ्गध्वनिराबभासे दृप्तो वशानामिव वारणेन्द्रः ॥ 8.65 ॥

अवृद्धिसङ्कोचमिवेन्दुमन्यां अकार्मुकं काममिवात्तवेणुम्।
तमद्भ्रुतानामिव राशिमिकं गोप्यस्तदात्मान इवान्वभूवन् ॥ 8.66 ॥

सुराङ्गनाभिः समये धृतायां स्वेनैव गोपाकृति भूमिकायाम्।
अकर्मवश्यस्य विभोस्तदासीत् अर्चाफलस्पर्शनमात्र लीला ॥ 8.67 ॥

न खल्वमुष्य प्रमदामदान्ध्यं न कुत्सनं तत्तदभीष्टदातुः।
न धर्मसंस्थापनबाधगन्धः शुद्धानुचिन्त्या हि शुभस्य लीला ॥ 8.68 ॥

अनागमप्रत्यय संभवानां गुरुत्यजां गोपकुमारिकाणाम्।
अनन्यसङ्गात् स दयालुरासीत् असङ्गघण्टापथसार्थवाही ॥ 8.69 ॥

पुष्पावचायप्रवणेन गोप्यः प्रसाधितास्तेन स च प्रियाभिः।
अभिन्नबाह्यान्तरमैकरस्यात् आमोदमन्योन्यसगन्धमापुः ॥ 8.70 ॥

स्वलालनादापतितं स तासां सौभाग्यदुर्मानमदं विनेष्यन्।
पुष्पावचायव्यपदेशलौल्यात् आसीद्द्वीयानबहिःस्थितोऽपि ॥ 8.71 ॥

अविप्रकर्षेऽपि तिरस्करण्या क्लृप्तावृतिं कृष्णमनीक्षमाणाः।
भीमैरदूयन्त भृशं तरुण्यः क्षणैः स्वनिश्वाससमीरदीर्घैः ॥ 8.72 ॥

पुष्पावकीर्णेषु वनद्रुमाणां मूलेषु मोहालसचेतसस्ताः।
कृतासिकाः कृष्णवियोगखेदात् कामास्त्रपर्यङ्कगता इवासन् ॥ 8.73 ॥

विलीनचित्ता विषमास्त्रतापात् विलापयन्त्यो वसुधां विलापैः।
अदृश्यरूपस्य हरेरगायन् गुणांश्चरित्राणि च गोपकन्याः ॥ 8.74 ॥

मुकुन्द विश्लेषविमोहितानां संश्रूयमाणानि मुहुर्वनान्ते ।
शमप्रदान्यात्मविदामभूवन् ब्रय्यन्तगन्धीनि वचांसि तासाम् ॥ 8.75 ॥

स माययात्मानमसौ परेषां प्रच्छाद्य सन्दर्शयति प्रसादात् ।
इतीममर्थं प्रथयन्प्रियाणां दृष्टिं शुभां दातुमियेष तासाम् ॥ 8.76 ॥

तासामथ स्मेरमुखाम्बुजेन श्यामेन पीताम्बर चित्रितेन ।
आविर्बभूवे सहसा पुरस्तात् मधुद्विषा मन्मथमन्मथेन ॥ 8.77 ॥

तमेकचित्ताः प्रतिसन्निवृत्तं यातेन नृत्यन्तमिवाद्भुतेन ।
गोप्यः पुनर्जातमिवात्मनैव प्रैक्षन्त सम्मोदपयोधिमग्नाः ॥ 8.78 ॥

नवेन्दुरेखा कृशपाण्डुराङ्गीः तापाश्रुसन्दर्शित वाहितोयाः ।
ददर्श गोपीरवतारगोपः श्वासैस्त्रिलोकीमिव शोषयन्तीः ॥ 8.79 ॥

अविध्यतैकः प्रणयापराधी योगैरलक्ष्यो युगपत्प्रयुक्तैः ।
आवर्जित भ्रूधनुषाममोघैः एणीदृशामीक्षण चित्रपुङ्खैः ॥ 8.80 ॥

प्रसाद जीवातुभिरङ्गनानां प्रत्येकमन्याभिरलक्षणीयैः ।
विलासचाटूक्तिविलोकनाद्यैः आनन्दयन् सान्त्वनमाचचार ॥ 8.81 ॥

तासां तदङ्गव्यतिषङ्गलोभात् सैरन्ध्रिका वृत्तिमुपेयुषीणाम् ।
विरक्त निध्येयपदः स रागी रागाधिकां प्रास्तुत रासलीलाम् ॥ 8.82 ॥

तदग्रहस्त ग्रहणार्थिनीनां स सव्यतो दक्षिणतश्च तिष्ठन् ।
बभार विद्युद्व्यवधानभाजां वात्याजुषां वारिमुचामभिख्याम् ॥ 8.83 ॥

द्वयोर्द्वयोरेकतया स तासां मध्ये स्थितो मण्डलरासनृत्ते ।
करद्वयस्पर्शरसेन कान्ताः प्रत्येकमानन्द्य भृशं ननन्द ॥ 8.84 ॥

अपारमावर्तयता रसाब्धिं रामानुजो रासजवेन दीव्यन् ।
पदाश्रितानां भ्रमशान्तिहेतुः प्रियासहस्रं भ्रमयाञ्चकार ॥ 8.85 ॥

स्वमायया घूर्णयतो महत्या विश्वानि भूतानि विभोरजस्रम्।
रामाजनं रासवशं विधाय स्वस्य स्वयं प्राप निदर्शनत्वम् ॥ 8.86 ॥

स्वपादपांसुस्रपिताकृतीनां स्विद्यन्मुखीनां ब्रजसुन्दरीणाम्।
लम्बालकानां ललितस्मितानां लाभात्स्वयं लब्ध मनोरथोऽभूत् ॥ 8.87 ॥

सनृत्तगीतेन विहारयूना गोपीजनैरन्तरितेन बद्धम्।
तदद्भुतप्रस्थिति रासचक्रं जवादलक्ष्यान्तरमाबभासे ॥ 8.88 ॥

जगुः सहर्षं दिवि देवकन्याः दिव्यास्तदा दुन्दुभयः प्रणेदुः।
पपात कल्पद्रुम पुष्पवृष्टिः सदर्चिते संश्रितरासलीले ॥ 8.89 ॥

गृहीतहस्तद्वितयाः सलीलं मिथ्याभुजङ्गेन मृगीदृशस्ताः।
परिभ्रमन्त्यो विपरीतवृत्त्या प्रक्रान्तरासां भुवमभ्यजानन् ॥ 8.90 ॥

मनोज्ञमल्लीहसितेन तासां रम्येण कृष्णो रजनीमुखेन।
अन्यादृशीं प्रीतिमनन्ययोगात् आपादयिष्यन्विरराम रासात् ॥ 8.91 ॥

उद्भिन्नघर्माम्बुकणं विहारात् तासां करस्पर्शरसेन चैनम्।
लतागृहे नन्दन गर्भशोभिन्यासीनमन्वासत गोपकन्याः ॥ 8.92 ॥

स्वलम्भितैश्चित्रपलाशपुष्पैः संवीज्यमानो विटपैः प्रियाभिः।
निदर्शयामास वनान्तराले नीलाद्रिमुद्गान्त मयूरबृन्दम् ॥ 8.93 ॥

विचित्रलीलाहितवेपथूनां तासामनासादित विश्रमाणाम्।
तापोपशान्त्यै तपनात्मजायां आह्लादनीमद्भिरियेष लीलाम् ॥ 8.94 ॥

मुखेन तस्य द्विजराजभासा ताराभिरामेण तमोपहेन।
प्रेमोदधिं वर्धयता प्रियाणां सञ्चिक्षिपे तत्र सरोजकान्तिः ॥ 8.95 ॥

सन्ध्याघनाभः स तदा प्रियाणां मध्ये बभौ वारिजरेणुताम्रैः।
शृङ्गारदिग्धैरिव दृष्टिपातैः शृङ्गोदकैराप्लुत चित्रदेहः ॥ 8.96 ॥

स पद्मिनीनां सलिलस्थितानां चकार सम्मीलनमाशु तासाम्।
तुषारजालैस्तुहिनांशुसौम्यः कामोपनेता करयन्त्रमुक्तैः ॥ 8.97 ॥

पटीरपङ्कैः प्रतिपन्नगङ्गां शोणान्वितां कुङ्कुमसङ्गमेन।
कस्तूरिकाभिः प्रचितात्मवर्णां कृष्णाप्रियाः कृष्णनदीं वितेनुः ॥ 8.98 ॥

अकालजातप्रतिमेन्दुजालान् आकीर्णमिथ्याशफरांस्तरङ्गान्।
वक्त्राक्षिवक्षोरुहबिम्बयोगात् अकल्पयन् कल्पित चक्रवाकान् ॥ 8.99 ॥

सविभ्रमा चारुपयोधराभा ताभिः समं सूर्यसुता प्रपेदे।
अलब्धपूर्वं तदनन्यलभ्यं कृष्णोपभोगेन कृतार्थभावम् ॥ 8.100 ॥

नितम्बवक्षोजनिरूढवृद्धिः मध्ये कृशा संश्रितनिम्ननाभिः।
विलोलपद्माग्रतरङ्गहस्ता तासामभूदन्य तमेव साऽपि ॥ 8.101 ॥

असूययेव प्रमदाजनानां लाक्षाञ्जनादीनि विलोपयन्ती।
निसर्गशोभातिशयप्रकाशात् कृतोपकारेव नदी बभूव ॥ 8.102 ॥

चिरप्रवृद्धं दयितेऽनुरागं चित्ते दुरासेधमिवोद्धमन्ती।
प्रायेण तत्कान्ति मधूपभोगात् दृष्टिस्तदा रागमुवाह तासाम् ॥ 8.103 ॥

अनङ्ग रागोज्ज्वल चित्तदेहा विश्वाधिकं विव्यधुरायताक्ष्यः।
कह्लारशोभारचितैः कटाक्षैः कामस्य बाणैरिव तापदीप्तैः ॥ 8.104 ॥

विगाहनाद्गोपनितम्बिनीनां संवर्धमाने सहसाऽम्बुपूरे।
तद्वक्त्रशोभाविजितैः सरोजैः अन्तर्हितं नूनमवाप्तलज्जैः ॥ 8.105 ॥

कृष्णाम्बुदः कल्पितहस्तयन्त्रः चकार गोपीनयनोत्पलेषु।
धाराम्बुसेकादुपसंभवन्त्या रागश्रिया रक्तसिलीन्ध्रशोभाम् ॥ 8.106 ॥

मुहुःप्रयुक्तां मुखपुण्डरीके कदर्थयन्त्या करयन्त्रधाराम्।
कान्ते कयाचिद्दधिरे कराभ्यां गतागतान्युत्पलकाननानाम् ॥ 8.107 ॥

प्रयापिते गोपिकया कयाचित् कृष्णाननं कीचकयन्त्रतोये ।
निमीलनोन्मीलनतस्तदीयात् नक्तन्दिवं तत्क्षणदृश्यमासीत् ॥ 8.108 ॥

तमाद्रभावात्रिबिडान्तरीयं लम्बालकं राशिमिवाद्भुतानाम् ।
पश्चादुपेता परिरभ्य तस्थौ काचित्प्रिया कामवधूरिवान्या ॥ 8.109 ॥

अभङ्गुरप्रेमबलेन तस्याः बद्धं प्रियं बाहुलताद्वयेन ।
समीक्ष्य कामार्पितपाशमन्याः संप्लावयामासुरपेतशङ्काः ॥ 8.110 ॥

यदङ्घ्रियोगाज्जगतां त्रयाणां मन्दाकिनी मान्यतमा बभूव ।
तयापि संभाव्यतमा तदासीत् कृष्णेन सा तेन कृतावगाहा ॥ 8.111 ॥

अथोपचारानुपपादयन्ती दिव्येन देहेन दिनेशकन्या ।
आनर्च पादार्पित रत्नपुष्पा गोपीसखं गोपकुमारमाद्यम् ॥ 8.112 ॥

सरिद्धिरन्याभिरपि प्रभावात् प्रायेण गोपीतनुमाश्रिताभिः ।
तोषादुदन्वत्सुतयोप भोग्यः तोयोपचारेण विभुः सिषेवे ॥ 8.113 ॥

तमुत्तरन्तं सरितः प्रवाहात् उत्तारकं पङ्कमयात्पयोधेः ।
मरुत्प्रयुक्ता वसनाङ्गरागैः आकल्पयन्नप्सरसस्तदर्हैः ॥ 8.114 ॥

ब्रजाङ्गनाश्च त्रिदशाङ्गनाभिः प्रसाध्यमाना बहुमानपूर्वम् ।
रमासहाय प्रणयानुरूपां सम्माननां साधुजनेष्वविन्दन् ॥ 8.115 ॥

विहृत्य तस्मिन् ब्रजसम्मुखीने चक्रं गवां शैलवनान्निवृत्तम् ।
उपाद्रवत्कश्चिदरिष्टनामा कैलासपर्याय तनुः ककुद्भान् ॥ 8.116 ॥

खुराग्रवज्रेण विदारयन्क्षमां विषाणनिर्भिन्नविमानमूलः ।
दुर्वारवेगो ददृशे स दूरान् मृत्योरुपक्रान्तमहो महोक्षः ॥ 8.117 ॥

शृङ्गावरुणैः शकटैः प्रकीर्णं वृषान्तरैराशु विमुक्तमार्गम् ।
ब्रजं तदा विप्लुतगोपवर्गं त्यक्त्वा स कृष्णाभिमुखं जगाम ॥ 8.118 ॥

तमापतन्तं प्रतिसञ्जिहानो निर्हादवित्रासितदीनधेनुम्।
विषाणयुग्म ग्रहणेन शौरिः चक्रे विनिष्पीडित पीनकण्ठम् ॥ 8.119 ॥

अपहत्य दुर्जयमरिष्टदानवं
जगतामरिष्टमिव जातविग्रहम्।
व्रजसद्भिरद्भुत विहारतोषितैः
सुरसत्तमैरपि समं स तुष्टुवे ॥ 8.120 ॥

अन्यैरप्यसुरमलिमुचैरनेकैः
आतङ्कान्स्थिरचरसूतिभिः प्रसूतान्।
गोपानां प्रतिविदधे गवां च काले
रामेण स्तुतचरितो रथाङ्गपाणिः ॥ 8.121 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
यादवाभ्युदये महाकाव्ये अष्टमः सर्गः ॥
कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥